

29. Kærlighed til alle.

"... i broderkærligheden kærlighed til alle." 2. Pet. 1,7.

Hermed giver apostelen os endnu et kendetegn på den rette broderkærlighed. Den kærlighed, som elsker for Kristi skyld, elsker ikke bare sine brødre, men alle mennesker – ligesom også Kristus elsker alle og gav sit liv også for sine fjender.

Heller ikke her kan jeg tvinge mig selv til at elske. Kun ved at blive født af Gud, *"få del i guddommelig natur"* (2. Pet. 1,4), kan jeg få et sind, som ikke har nok i sig selv. Et sind, som fyldes af en hidtil ukendt ømhed og omsorg for alt, som hedder menneske. *Dette er kærlighed til alle.*

Kærligheden til alle rummer ikke bare broderkærligheden, fortrolighed og venskab. For med den elsker vi jo også vore fjender. Jesus viste ikke verden fortrolighed, og han stod heller ikke i venskabsforhold til den. Men *alligevel elskede han den med et brændende hjertes barmhjertighed, lige ind i døden.* Det samme er vi skyldige at gøre.

Kærligheden til alle er nøje sammenbundet med alle en kristens frugter og gerninger. Det ene af de 10 bud, som hele loven hviler på, er jo dette: *"Du skal elske din næste som dig selv"*. Kærligheden gør ikke næsten noget ondt, derfor er kærligheden lovens opfyldelse.